

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

κείμενο
ΜΑΡΙΑ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

φωτογραφίες
ΑΓΓΕΛΟΣ
ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

HOOP DREAMS

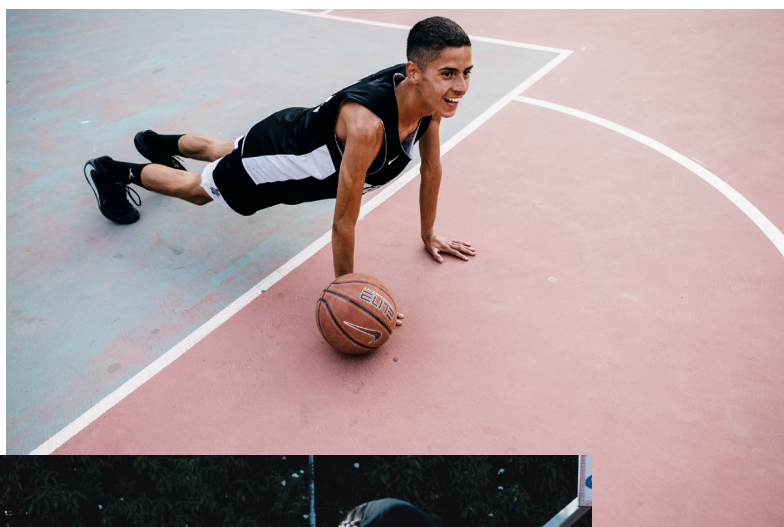
κάν' το όπως ο Γιάννης

Στον απόηχο του θριάμβου του ινδάλματός τους στο NBA οι αθλητές της ANTETOKOUNBROS ACADEMY κλείνουν μια δύσκολη χρονιά χωρίς να χάνουν την πίστη τους ότι τα όνειρά τους μπορούν να γίνουν πραγματικότητα.

Ο ΙΑΝ ΕΙΝΑΙ 13 ΕΤΩΝ. Είναι μισός Γάλλος και μισός Αφρικανός, από την Μπουρκίνα Φάσο. Δεν γεννήθηκε στην Ελλάδα, μένει όμως εδώ από τότε που θυμάται τον εαυτό του. Από εκείνη την άγουρη εποχή χρονολογείται και η αγάπη του για το μπάσκετ. Στα πέντε του χρόνια άρχισε να παρακολουθεί αγώνες του NBA· αγαπημένοι του παίκτες ήταν ο ΛεΜπρόν Τζέιμς και ο Γιάννης Αντετοκούνμπο. Δεν είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς αυτό το μικρό μαύρο αγόρι να βλέπει το σύμπαν των μελλοντικών του προοπτικών να διευρύνεται με κάθε καλάθι, ριμπάουντ, βολή του Greek Freak, που κάποτε υπήρξε ο ίδιος ένα μικρό μαύρο αγόρι. «Τον έχω ακούσει πολλές φορές να συμβουλεύει ότι πρέπει κανείς να δουλεύει σκληρά», μου λέει, «και δεν το ξεχνώ. Η ιστορία του με κάνει να νιώθω ότι μπορεί κανείς να κάνει τα πάντα, ότι δεν υπάρχουν όρια. Θέλω να ασχοληθώ επαγγελματικά με το μπάσκετ και το όνειρό μου είναι να παίξω στο NBA». Τον παρακολουθώ να κινείται στο γήπεδο

με ηρεμία, αυτοπεποίθηση, μελετημένα βήματα. Ακούει προσεκτικά τις οδηγίες των προπονητών, δεν κάνει φιγούρα, δεν αφαιρείται, μαθαίνει.

Είκοσι παιδιά βρίσκονται αυτό το κυριακάτικο πρωινό στο γήπεδο της Λαμπρινής για το summer camp της AntetokounBros Academy. Κάποια έχουν έρθει από κοντινές περιοχές, τα περισσότερα όμως διαμένουν στις δομές φιλοξενίας της Μαλακάσας. Είναι αγόρια και κορίτσια 12 έως 16 ετών από μη προνομιούχες οικογένειες, που εξασφάλισαν το δικαίωμα συμμετοχής στην ακαδημία που οραματίστηκαν οι αδελφοί Αντετοκούνμπο, ώστε να προσφέρουν σε νέα παιδιά τις ευκαιρίες που δεν είχαν οι ίδιοι όταν μεγάλωναν. Το πρόγραμμα της ακαδημίας υλοποιείται μέσα από τη σύμπραξη του Ιδρύματος Ωνάση, που συμβάλλει με την εμπειρία του στην πραγματοποίηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων, της Nike και του οργανισμού Eurohoops, που έχει αναλάβει το σκέλος των προπονήσεων. →

Ο Γιώργος Μαντζάκος θέλει να γίνει επαγγελματίας μπάσκετμπολίστας. Πιστεύει ότι, αν αγαπάς κάτι και το προσπαθείς, θα πετύχεις.

Η προπόνηση στο γήπεδο της Λαμπρινής διαρκεί λίγο παραπάνω από μία ώρα. Στα διαλείμματα, τα παιδιά ξεκουράζονται και συλλέγουν αναμνήσεις.

«Η ιστορία του Γιάννη με κάνει να νιώθω ότι μπορεί κανείς να κάνει τα πάντα, ότι ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΡΙΑ. Θέλω να ασχοληθώ με το μπάσκετ και το όνειρό μου είναι να παίξω στο NBA». ΙΑΝ, 13 ΕΤΩΝ

«ΔΕΝ ΨΑΧΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΕΠΟΜΕΝΟ ΓΙΑΝΝΗ»

«Θα μπορούσαμε να πούμε πως η ακαδημία επιχειρεί να βρει τον επόμενο Γιάννη Αντετοκούνμπο, να του δώσει τα μέσα, τις συνθήκες, την έμπνευση και το κίνητρο για να δημιουργηθεί μια νέα κινηματογραφική ιστορία επιτυχίας», τονίζει ο Δημήτρης Θεοδωρόπουλος, υποδιευθυντής Πολιτισμού του Ιδρύματος Ωνάση. «Αλλά δεν είναι μόνο αυτός ο στόχος. Η ιστορία του Γιάννη προφανώς και αποτελεί μέρος της έμπνευσής μας, αλλά η προσέγγισή μας στην ακαδημία είναι διαφορετική. Δεν αναζητούμε μόνο σπάνιες ιστορίες, αλλά και μικρές καθημερινές στιγμές που μπορούν να αλλάξουν τις ζωές των ανθρώπων. Ο στόχος της ακαδημίας είναι να δείξει έμπρακτα πώς θα χτιστεί μια κοινωνία ισότητας, αποδοχής της διαφορετικότητας, που δίνει χώρο σε νέους να αναμετρηθούν με τον εαυτό τους και στο τέλος να τον ξεπεράσουν. Θα το καταφέρουμε δημιουργώντας συνθήκες αλληλεπίδρασης και δίνοντας ευκαιρίες προσωπικής εξέλιξης και υλικά κοινωνικών δεξιοτήτων μέσα από εκπαιδευτικά προγράμματα. Και αν προκύψει και μια νέα “ιστορία Γιάννη”, είναι ευπρόσδεκτη. Μέχρι τότε, αρκεί να καταλάβουμε όλοι πως οι ζωές αλλάζουν όταν δίνονται ίσες ευκαιρίες σε όλα τα παιδιά». Το Ίδρυμα Ωνάση οργανώνει κάθε σεζόν τρία workshops αλλά και inspirational speeches για τους εκατό αθλητές και δεκαοκτώ προπονητές, προσφέρει σε τέσσερα παιδιά τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν ένα summer camp δύο εβδομάδων στο πανεπιστήμιο Κέιμπριτζ και σε ένα παιδί που έχει περάσει στο πανεπιστήμιο την One of a kind υποτροφία, η οποία του καλύπτει τα έξοδα των προπτυχιακών του σπουδών. Οι προπονήσεις

πραγματοποιούνται στα γήπεδα Λαμπρινής και Ελληνορώσων. Η Nike προσφέρει χρηματοδότηση και τεχνογνωσία. «Σκοπός μας είναι να προχωρήσει ο κόσμος μπροστά μέσω της δύναμης του αθλητισμού – ξεπερνώντας τα εμπόδια και χτίζοντας κοινότητες ώστε να αλλάζουμε το παιχνίδι. Από την αρχή η κοινότητα υπήρξε στην καρδιά της ταυτότητάς μας και της δράσης μας. Χρησιμοποιώντας τον αθλητισμό ως δύναμη ενότητας, δεσμευόμαστε να βοηθήσουμε τα παιδιά να φτάσουν στο έπακρο των δυνατοτήτων τους και να δημιουργήσουμε γήπεδα όπου θα υπάρχει ισότητα για όλους. Επενδύουμε σε λύσεις που δημιουργούν αλλαγή διαρκείας», τονίζει ο Dan Burrows, Senior Director for Social & Community Impact EMEA at Nike.

«ΘΑ ΠΕΤΥΧΩ ΜΕ ΣΚΛΗΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ»

Τη δεύτερη σεζόν λειτουργίας της, 2020-2021, λόγω των συνθηκών της πανδημίας, δυστυχώς η AntetokounBros Academy δεν μπόρεσε να υποδεχτεί τα παιδιά που είχαν εξασφαλίσει συμμετοχή. Για τον λόγο αυτόν οργανώθηκε το καλοκαιρινό camp τον Ιούνιο και τον Ιούλιο, ενώ όλα τα παιδιά θα έχουν δικαίωμα να παρακολουθήσουν το πρόγραμμα της χρονιάς 2021-2022. Στο γήπεδο στην Ελληνορώσων αντηχούν οι μπάλες που χτυπούν με ορμή στο έδαφος και στα ταμπλό. Η Ερκίντα Χότζα κάνει ζέσταμα ρίχνοντας σουτάκια. Κατάγεται από την Αλβανία, αλλά έχει γεννηθεί στην Ελλάδα. Γνώρισε το μπάσκετ πριν από δύο χρόνια, στο σχολείο, και έχει περάσει ώρες στις μπάσκεττες του γυμνασίου. Ένας φίλος της φοίτησε στην ακαδημία την πρώτη σεζόν λειτουργίας της, 2019-2020, και την παρότρυνε να δηλώσει συμμετοχή.

→

Η συμμετοχή κοριτσιών υπήρξε βασικό μέλημα των εμπνευστών της ακαδημίας αλλά και των φορέων που συνεργάζονται για τη λειτουργία της. Και η αλήθεια είναι ότι οι αθλήτριες διαπρέπουν στις προπονήσεις.

Η διεθνής Ελληνίδα καλαθοσφαιρίστρια Εβίνα Μάλτση έχει αναλάβει χρέη επικεφαλής προπονήτριας στην AntetokounBros Academy. Δίπλα της είναι ο Ταν Λιντσάι. Δεξιά, η 16χρονη Μέρνα Μοχάμεντ από την Αίγυπτο.

«Έχω βάλει στόχο να φτάσω ψηλά και θα το πετύχω με σκληρή δουλειά και τύχη. ΘΕΛΩ ΝΑ ΠΕΤΥΧΩ, για να βοηθήσω την οικογένειά μου οικονομικά και να κάνω χαρούμενους τους γονείς μου». MATEO, 17 ΕΤΩΝ

«Ξέρω ότι ο Γιάννης Αντετοκούνμπο ξεκίνησε το μπάσκετ όταν ήταν περίπου στην ηλικία μου», λέει η Ερκίντα, «και αυτό με κάνει να αισθάνομαι πως, παρότι άρχισα το άθλημα κάπως μεγάλη, μπορώ να τα καταφέρω». Ο Ματέο Σελίμι μεγάλωσε στη γειτονιά του Γιάννη. Θυμάται να ακούει γι' αυτόν. Τον είδε και στη διάρκεια μιας επίσκεψής του στα Σεπόλια. Ξενύχτησε βλέποντάς τον να στέφεται πρωταθλητής στο NBA και πανηγύρισε με όλη τη γειτονιά. Ο ίδιος παίζει μπάσκετ από την Α΄ Δημοτικού, λίγο αφότου ήρθε στην Ελλάδα από την Αλβανία. «Έχω βάλει στόχο να φτάσω όσο πιο ψηλά γίνεται και θα το πετύχω με σκληρή δουλειά και τύχη», μου λέει και οι γωνίες του στόματός του συσπώνται από το πείσμα και την επιθυμία. «Είχα ακούσει ότι ο Αντετοκούνμπο, τα καλοκαίρια, ενώ οι φίλοι του πήγαιναν στη θάλασσα, αυτός προπονούσαν με τις ώρες. Αυτή η ιστορία μου δίνει ώθηση», συνεχίζει. Σκέφτεται, λέει, ότι οι δυσκολίες που αντιμετώπισε ο Γιάννης ως παιδί μεταναστών, ο ρατσισμός που βίωσε, μάλλον τον έκαναν τον άνθρωπο που είναι σήμερα. «Ίσως πείσμωνσε, ίσως ήθελε να δουλεύει σκληρά, γιατί αυτό θα του χάριζε μια καλύτερη ζωή». Να μιλάει και για τον εαυτό του; Ίσως. Αυτό που επιλέγει να πει είναι ότι «θέλω να πετύχω, για να βοηθήσω την οικογένειά μου οικονομικά και να κάνω χαρούμενους τους γονείς μου, να με δουν να κάνω αυτό που αγαπώ και να είμαι ευτυχισμένος». Ο δεκατετράχρονος Αντώνης Πορίχης ομολογεί ότι θαυμάζει τον Γιάννη Αντετοκούνμπο, «γιατί, παρότι είχε ταπεινή καταγωγή, κατάφερε να φτάσει πολύ ψηλά χάρη στην προσπάθειά του». Ο ίδιος ίσως δεν ακολουθήσει τα βήματά του στο μπάσκετ, τώρα όμως ξέρει ότι αξίζει να προσπαθεί κανείς. «Ίσως επικεντρωθώ στους υπολογιστές, που μου αρέσουν», προσθέτει και στη φωνή του διακρίνεται η ελπίδα.

Η δεκαπεντάχρονη Ισαβέλλα Ξανθάκου είναι ενθουσιασμένη για τη συμμετοχή της, λάμπουν τα μάτια της όταν μιλάει για την ακαδημία. «Ήταν υπέροχη η εμπειρία αυτούς τους δύο μήνες. Οι προπονητές ήταν πολύ ευγενικοί, το ίδιο και οι συμπαίκτες μου. Παλιότερα είχα γραφτεί σε μια ομάδα, αλλά τα υπόλοιπα παιδιά με κορόιδευαν, γιατί, παρότι είμαι ψηλή, δεν σκόραρα. Απογοιτεύτηκα και σταμάτησα». Παραδέχεται ότι οι επιτυχίες του Γιάννη Αντετοκούνμπο της έδωσαν το θάρρος να ξαναδοκιμάσει τις δυνάμεις της. «Μου έδωσε ελπίδα», λέει. «Το ότι δίνει τόσες ευκαιρίες σε παιδιά να πετύχουν το όνειρό τους είναι ο κύριος λόγος που είμαι εδώ». Το σουτ της έχει βελτιωθεί πολύ, η ντρίμπλα της

το ίδιο. Προσπαθεί, είναι συγκεντρωμένη, κοιτάζει τον προπονητή της στα μάτια, ακολουθεί τις οδηγίες κατά γράμμα. «Όλα τα παιδιά ανταποκρίνονται με μεγάλη συγκέντρωση και αφοσίωση», επιβεβαιώνει ο προπονητής Άγγελος Στανωτάς. «Είναι εμφανές ότι θέλουν να προσπαθήσουν και να ευχαριστηθούν παίζοντας μπάσκετ».

Η ΜΠΑΛΑ ΤΟΥ ΜΠΑΣΚΕΤ ΕΝΩΝΕΙ

«Εκπαιδευτικά προγράμματα συνδυασμένα με δραστηριότητες μπάσκετ προωθούν τη συνεργασία, την ομαδικότητα και την κριτική σκέψη. Το μπάσκετ, πιο πολύ από κάθε άλλο άθλημα, “αγνοεί” τις διαχωριστικές γραμμές που σχηματίζονται λόγω διαφορετικής εθνικότητας ή οικονομικής κατάστασης. Η μπάλα του μπάσκετ μπορεί να φέρει κοντά παιδιά με εντελώς διαφορετικό υπόβαθρο και να “χτίσει” χαρακτήρα. Η ανάπτυξη αυτών των κοινωνικών δεξιοτήτων είναι απαραίτητη ώστε οι άνθρωποι να συμβιώνουν με αρμονία και υπευθυνότητα», τονίζει ο Κωνσταντίνος Παπαλουκάς, διευθύνων σύμβουλος και επικεφαλής εμπορικής ανάπτυξης του οργανισμού Eurohoops.

«Πιστεύουμε ότι το μπάσκετ μπορεί να αλλάξει τη ζωή κάποιου», τονίζει η Εβίνα Μάλτση, η σπουδαιότερη Ελληνίδα καλαθοσφαιρίστρια, που έχει αναλάβει χρέη επικεφαλής προπονήτριας στην AntetokounBros Academy. «Το πρώτο μας μέλημα όμως δεν είναι να μάθουμε στα παιδιά την τεχνική του μπάσκετ, αλλά να μπορέσουμε να εντάξουμε αυτά τα παιδιά στο σύνολο, να νιώσουν αποδοχή, να μάθουν ότι ο καθένας είναι μοναδικός και ξεχωριστός, τον σεβόμαστε και τον αποδεχόμαστε, ότι μπορούν να προσπαθούν να κατακτήσουν τα όνειρά τους. Τους λέμε ότι σημασία δεν έχει αν βάλω καλάθι ή αν κάνω μια ντρίμπλα, σημασία έχει να προσπαθώ κάθε μέρα». Ο Γιώργος Μαντζάκος το έχει καταλάβει αυτό. Ερωτεύτηκε, λέει, το μπάσκετ πριν από τρία χρόνια. Δεν διστάζει να κάνει μεγάλα όνειρα για επαγγελματική καριέρα. «Βλέπω τα αδέλφια Αντετοκούνμπο και ξέρω πια ότι όλα είναι δυνατά, αν αγαπάς κάτι πραγματικά και το προσπαθείς. Εγώ θα δουλέψω πολύ, θα μάθω από τα λάθη και τις αποτυχίες μου. Θέλω κάθε μέρα να γίνομαι καλύτερος είτε ως άνθρωπος είτε ως αθλητής. Θα κάνω ό,τι είναι δυνατόν για να πετύχω κι εγώ στον αθλητισμό, αλλά, αν η προσπάθειά μου αυτή για κάποιο λόγο δεν αποδώσει, θέλω αυτή η νοοτροπία που μου έχει περάσει ο αθλητισμός να την έχω ως βάση στη ζωή μου ως άνθρωπος και ως επαγγελματία». ■

Τα παιδιά της AntetokounBros Academy κοιτούν ψηλά, προς τον φακό του drone, αλλά και προς τα όνειρά τους.

